

[H. P. Johansen.]

fattelse, da de erfarede, hvordan Venstre havde brugt disse Spørgsmaal ude paa Vælgermøderne forud for Landstingsvalget. Man skulde ellers ikke have ventet det, thi det var jo Venstre, der foreslog, at Sagen skulde sendes til det kirkelige Udvalg til en rolig og saglig Behandling. Det kirkelige Udvalg arbejdede med Sagen Sommeren og Efteraaret igennem og afgav først sin Betænkning den 11. December, altsaa 3 Maaneder efter Landstingsvalget, og det er jo en god, gammel Regel, at der skal være Ro, medens Retten arbejder — det gælder i al Almindelighed, og vi kan maaske blive enige om, at det i særlig Grad bør gælde, naar Talen er om de kirkelige Spørgsmaal, der efter min Mening maa behandles med noget mere Varsomhed end andre, politiske Spørgsmaal —, men det Hensyn tog Venstres Talere ikke ved det politiske Opgør, i hvert Fald ingenlunde alle Steder. Man kunde opleve, at Venstres Talere brugte disse Spørgsmaal som ganske almindeligt Vælgermødestof, til Trods for, at Venstre, som sagt, selv havde foreslaaet Sagen henvist til det kirkelige Udvalg til en rolig og saglig Behandling. Ja, man kunde endda træffe Venstremænd — ogsaa Medlemmer af dette høje Ting —, der kun oplyste den halve Sandhed, naar de brugte de kirkelige Spørgsmaal ude paa Vælgermøderne.

Jeg skal her nævne Spørgsmaalet om Kirketiendemidlerne, hvoraf Kirkeminister Dahl, som det har været nævnt, havde brugt en Del til at bygge Kirker for og til Istandsættelse af Kirker. Det var netop overfor dette Forbrug af Kirketiendemidlerne, man fra Venstres Side satte ind, men man oplyste ikke, at Venstre i Folketingets Finansudvalg havde været med til at give Tilladelse dertil, man oplyste ikke, at Venstres Folketingsgruppe havde stemt for, at denne Tilladelse blev givet —, for Resten var Venstre her i Tinget heller ikke gaaet imod, at Tilladelsen blev givet. Man oplyste ikke noget om, at Kirkeminister Dahl, for at citere en Venstremand her i Tinget, havde faaet parlamentarisk Tilslutning ogsaa fra Venstres Side til at bruge disse Penge. Nej, Venstres Talere angreb Socialdemokratiet, og de angreb Kirkeminister Dahl for Dispositioner, som de selv havde tilladt ham at foretage. Det var for Resten den samme smukke Fremgangsmaade, kan jeg godt sige, Pastor Nedergaard anvendte ved sin Forespørgsel, hvor han ogsaa angreb Kirkeminister Dahl meget stærkt for Ting, som Venstre var gaaet ind for, specielt i Folketinget. Hvis Venstre tror, at man gavner

Folkekirken og skaber Ro om Folkekirken, paa den Maade, tager Partiet sikkert i allerhøjeste Grad fejl. Jeg tror nok, at den ærede Ordfører for Forespørgerne, som i Dag Gang paa Gang har lyst efter Aarsagen til Uroen inden for Folkekirken, skal se at finde Aarsagen til denne Uro inden for sine egne Rækker, blandt sine egne Partifæller og ude i sin egen Partipresse. Jeg henstiller til den ærede Ordfører at søge dér efter Aarsagen til Uroen.

Nu er der jo, som vi saa rigelig har faaet at høre, stillet en ny Forespørgsel til Kirkeministeren. Den er stillet af 7 Repræsentanter for Venstre. Jeg tager næppe fejl, naar jeg siger, at det er Partiet Venstre, som staar bag denne Forespørgsel. Forespørgselen indeholder tre Punkter, og jeg skal knytte nogle faa Bemærkninger til hvert af disse Punkter.

Med Hensyn til det første Punkt, der gaar ud paa, hvad Kirkeministeren vil foretage sig i Anledning af visse Udtalelser, der er fremkommet i det kirkelige Udvalg, ser jeg saadan paa Sagen, at jeg synes, det er saa inderligt overflødigt at komme med det Spørgsmaal, idet Kirkeministeren for nylig skriftlig har besvaret det. Jeg tænker paa den Betænkning, som der ogsaa er henvist til i Forespørgselen. Er der virkelig nogen, der tror, at Kirkeministeren nu kan give et andet Svar end det, han har givet for 3—4 Maaneder siden? Mon nogen tror, at der er sket noget, som skulde bevirke, at Kirkeministeren har ændret Opfattelse, siden den Betænkning blev afgivet? Hverken det ærede 13de tingvalgte Medlem eller de seks andre Forespørgere er vel saa naive at tro, at de kan faa et nyt Svar af Kirkeministeren her i Dag. Jeg erkender, at det var meget interessant at høre Kirkeministerens Redegørelse. Den var klar og udførlig, men i Hovedsagen var det det samme, som staar i Betænkningen, og man kunde ikke vente andet.

Jeg synes, at dette første Punkt i Forespørgselen er ikke alene overflødigt, men ogsaa misvisende, fordi jeg i Modsætning til den ærede Ordfører finder, at man burde have gjort opmærksom paa, at det kun et et Flertal af det kirkelige Udvalgs Medlemmer, der har ment, at disse Midler er brugt uden Hjemmel. Man vil endda, hvis man med Opmærksomhed gaar Betænkningen igennem, se, at det er meget vage Vendinger, der bruges. Nu skal jeg ikke røbe, hvad der er sket i det kirkelige Udvalg, men jeg røber heller ikke noget ved at sige, at det har kostet uhyre Anstrengelser at faa dette Flertal lappet sammen. Jeg